

Ετήσιο μνημόσυνο μακαριστών Μητροπολιτών Γέροντος Νικαίας και Συνάδων

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ. Παναγιώτης, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, παρέστη συμπροσευχόμενος από το Ιερό Βήμα του Πάνσεπτου Πατριαρχικού Ναού του Αγίου Γεωργίου στην Τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία του Σαββάτου, 9 Απριλίου 2022, προεξάρχοντας του Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνης κ. Εμμανουήλ, και συλλειτουργούντων των Σεβ. Μητροπολιτών Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίου και Προύσης κ. Ιωακείμ, κατά την οποία τελέστηκε το ετήσιο Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των μακαριστών Μητροπολιτών Γέροντος Νικαίας κυρού Κωνσταντίνου και

Συνάδων κυρού Διονυσίου.

Εκκλησιάστηκαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Ικονίου κ. Θεόληπτος, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος και Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας, κληρικοί, καθώς και συγγενείς και φίλοι των δύο μακαριστών Αρχιερέων, και πιστοί από την Πόλη και το εξωτερικό.

Στη συνέχεια παρετέθη επιμνημόσυνος δεξίωση, κατά την οποία ο Παναγιώτατος μίλησε για τους δύο Αρχιερείς.

“Αμφότεροι ήσαν προσφιλείς αδελφοί και αμφότεροι διεκρίνοντο για την ταπεινοφροσύνη, για το ταπεινό τους φρόνημα. Προσωπικώς είχα ιδιαίτερο δεσμό με τον μακαριστό Νικαίας Κωνσταντίνο από τα χρόνια της μαθητείας μου στη Χάλκη. Ήταν επιμελητής μας όταν άρχισα να φοιτώ εκεί και αργότερα έγινε γραμματέυσ της Σχολής και πάντοτε με περιέβαλλε με στοργή, με εμπιστοσύνη, με αγάπη, και η φιλία μας και ο πνευματικός δεσμός μας συνεχίστηκε μέχρι της θανής του, μέχρι της τελευταίας του. Πάντοτε θα τον μνημονεύω διότι έμαθα πολλά από αυτόν, από το ήθος του, από την αγάπη του και την αφοσίωσή του προς την Μητέρα Εκκλησία.

Όσον αφορά εις τον Συνάδων Διονύσιο, ήταν ένας απλούς και ταπεινός στο φρόνημα, όπως είπα, Ιεράρχης. Πιστός και υπάκουος εις τα κελεύσματα της Εκκλησίας, όπου και εάν ετάχθη, στα Πριγκηπόννησα, αργότερα εδώ, στην περιοχή του Φαναρίου και του Κερατίου Κόλπου, πειθαρχικότατος και καλλίφωνος. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του εταλαιπωρήθη με τα νεφρά του, έως ότου τον εκάλεσε ο Κύριος για να τον αναπαύσει από τους κόπους της ζωής του.

Αυτή είναι η ζωή της Εκκλησίας. Εμείς, οι λειτουργοί της, ερχόμεθα και παρέρχόμεθα. Ο κάθε ένας βάζει την σφραγίδα του, κατά τα τάλαντα που του έδωσε ο Θεός, κατά την καλλιέργεια αυτών των ταλάντων που έκανε ο καθένας, και έρχεται η στιγμή κατά την οποίαν απερχόμεθα. Είναι οι φυσικοί νόμοι, όπως τους έταξε ο Θεός, τους οποίους κανείς δεν ημπορεί να αλλάξει. Όμως ο θεσμός της Εκκλησίας μένει. Εδώ, συγκεκριμένα, το Οικουμενικόν μας Πατριαρχείο αιώνες τώρα ολοκλήρους μένει, διακονεί, διδάσκει, υπηρετεί, υφίσταται πολλές αγνωμοσύνες από πολλά αγνώμονα τέκνα του, αλλά η γραμμή του, τα πιστεύματά του, η διακονία του δεν αλλάζει ποσώς, δεν αλλάζει ποτέ. Εμείς ό,τι και αν συμβαίνει γύρω μας, ό,τι και αν συμβαίνει από τις άλλες αδελφές Εκκλησίες

έχουμε σταθερό προσανατολισμό προς την εκτέλεση του θελήματος του Κυρίου. Και έτσι πορευόμεθα αταλάντευτοι.

Ευχαριστώ πάρα πολύ τον άγιον Χαλκηδόνα και τους αδελφούς Μυριοφύτου και Περιστάσεως, και Προύσης, οι οποίοι ετέλεσαν το μνημόσυνο, σήμερα, για τους δύο αδελφούς. Να έχουμε όλοι την ευχή των αιμνήστων”.

Στη δεξίωση παρέστη και ο Σεβ. Μητροπολίτης Ιωαννίνων κ. Μάξιμος, τον οποίο ο Παναγιώτατος καλωσόρισε θερμά.

“Είναι προσφιλέστατος αδελφός για όλους μας εδώ στο Φανάρι. Επί σειράν ετών διηκόνησε την Ιεράν Μητρόπολιν Γερμανίας. Έχει το όνομα του Σχολάρχου μας, της Χάλκης, του Σταυρουπόλεως Μαξίμου, το οποίον του το έδωσε ο άγιος Γερμανίας, ο μαθητής του Σχολάρχου Μαξίμου, όπως υπήρξαμε και όλοι εμείς μαθητές του. Ήρθε σήμερα για να με προσκαλέσει να επισκεφθώ τη Μητρόπολή του στα Γιάννενα, στην Ήπειρο, η οποία μας έδωσε και τον μεγάλο Πατριάρχη Αθηναγόρα, και να κάνουμε μαζί τα θυρανοίξια ενός Ναού, τον οποίον έκτισε ο άγιος Ιωαννίνων, εις τιμήν και μνήμην του νεοφανούς Αγίου Παΐσιου του Αγιορείτου. Αποδέχομαι την πρόσκλησή του με ιδιαίτερη ευχαρίστηση και ευγνωμοσύνη”.

Ο Παναγιώτατος υπενθύμισε ότι επισκέφθηκε το 1999 την Ιερά Μητρόπολη Ιωαννίνων, η οποία είναι, όπως είπε, μία περιώνυμη επαρχία του Θρόνου.

“Οι “Νέες Χώρες”, είναι περιττό να το επαναλάβω, είναι πάντοτε επαρχίες του Πανσέπτου Οικουμενικού Θρόνου, έστω και αν η διοίκησίν των, το 1928, επιτροπικώς εδόθη στην Αγιωτάτη Εκκλησία της Ελλάδος δια τας τότε περιστάσεις. Ήταν δύσκολα χρόνια για το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, μετά την Μικρασιατική καταστροφή και έγιναν ορισμένες ανακατατάξεις. Πάντοτε μνημονεύεται σε αυτές τις Μητροπόλεις το όνομα του εκάστοτε Οικουμενικού Πατριάρχου. Όχι μόνον πνευματικώς, όπως συνήθως λέγεται, αλλά και κανονικώς οι Μητροπόλεις αυτές ανήκουν στο Οικουμενικό Πατριαρχείο”.

Την ίδια ημέρα ο Πατριάρχης δέχθηκε κατ’ ιδίαν σε συνεργασία τον Σεβ. Μητροπολίτη Ιωαννίνων κ. Μάξιμο για το πρόγραμμα της επισκέψεώς του στα Ιωάννινα.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο

